

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy
Mgr. [jméno] [příjmení] a soudců JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., a Mgr. Jiřího
Kopeckého ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem pplk. [příjmení] [číslo], [PSČ] [obec a číslo] - [část obce]

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

proti

žalované: [osobní údaje žalované]

sídlem [adresa žalované]

zastoupená advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o zaplacení [částka] s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 2.6.2020, č.j.
106 C 70/2012-491, ve znění doplňujícího usnesení ze dne 15.1.2021, č.j.
106 C 70/2012-517,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované k rukám jejího advokáta náklady odvolacího řízení ve výši [částka] do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem, ve znění doplňujícího usnesení, okresní soud zamítl požadavek žalobce na zaplacení částky [částka] se zákonným úrokem z prodlení od [datum] do zaplacení (výrok I.); žalobci uložil nahradit žalované k rukám jejího zástupce Mgr. [jméno] [příjmení], advokáta, náklady řízení ve výši [částka] (výrok II.) a dále žalobci uložil povinnost nahradit České republice na účet Okresního soudu v Chrudimi náklady řízení státu ve výši [částka] (výrok III.).

2. Z odůvodnění vyplývá, že okresní soud rozhodoval o požadavku žalobce, uplatněném žalobou dne [datum], na vydání bezdůvodného obohacení v částce [částka], kterého se mělo dostat žalované užíváním jeho věci (jednonosíkového mostového jeřábu o nosnosti 1.000 kg - původní inventární [číslo] mostového jeřábu 12,5 + TX 10,5 - původní inventární [číslo] ručního magnetu UM8/2020 - původní inventární [číslo] které se nacházejí v hale defektoskopie, jež je ve vlastnictví žalované). Bezdůvodné obohacení požadoval žalobce za období tří let před podáním žaloby (tj. od [datum] do [datum]) a výši bezdůvodného obohacení vyčíslil v částkách [částka] u prvního jeřábu ([částka] x 36 měsíců), [částka] u druhého jeřábu ([částka] x 36 měsíců) a [částka] ([částka] x 36 měsíců) u magnetu. Žalobce tvrdil, že je vlastníkem uvedených movitých věcí na základě smlouvy ze dne [datum], uzavřené se společností [právníká osoba], [IČO], která je nabyta od konkurzního správce úpadce [právníká osoba] a jeho vlastnictví bylo také prokázáno v řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 16 Cm 190/2003.

3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a uvedla, že vlastníkem dotčených věcí je ona na základě kupní smlouvy, uzavřené se [právníká osoba], s.r.o., [IČO], která je v roce 2002 koupila od správce konkurzní podstaty úpadce [právníká osoba]. Dále žalovaná namítala, že věci neužívala, neboť celou slévárnu, včetně haly defektoskopie a veškerého vybavení, v období od [datum] do [datum] měla v nájmu a užívání společnost [právníká osoba], proto se nemohla bezdůvodně obohatit. Dále žalovaná poukazovala na to, že jeřáby jsou součástí haly defektoskopie. Tvrdila, že společnost [právníká osoba] nemohla platně nabýt předmětný majetek od správce konkurzní podstaty, neboť nebyl dán potřebný souhlas konkurzního soudu a společnost [právníká osoba] nemohla platně převést věci na žalobce bez souhlasu valné hromady. Poukázala dále na to, že v předchozím soudním řízení nebylo o vlastnictví věcí rozhodnuto.

4. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že dne [datum] uzavřel Ing. [příjmení] [příjmení], správce konkurzní podstaty úpadce [právníká osoba] se společností [právníká osoba] kupní smlouvu o prodeji šrotu podle přílohy. Přílohou smlouvy byl inventurní seznam hmotného investičního majetku, jenž označoval i dotčené jeřáby a ruční magnet. Dne [datum] uzavřela společnost [právníká osoba] se žalobcem smlouvu o bezúplatném převodu vlastnictví k uvedeným jeřábům a magnetům.

5. Dále vycházel okresní soud z toho, že podle obsahu spisu Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 45 K 124/99, správce konkurzní podstaty Ing. [příjmení] [příjmení] dne [datum] požádal soud o povolení prodeje hmotného investičního majetku mimo dražbu podle soupisu konkurzní podstaty za minimální cenu [částka]. Usnesením ze dne 5.2.2001, č.j. 45 K 124/99-3304, konkurzní soud udělil správci s takovým prodejem souhlas.

6. V řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 16 Cm 190/2003, Ing. [příjmení] [příjmení] - správce konkurzní podstaty [právníká osoba], jako svědek vypověděl, že žalované prodal halu. Zařízení slévárny – jeřáby a magnet této společnosti prodány nebyly. Žalované poté za období od [datum] do [datum] vyúčtoval za užívání dvou mostových jeřábů a ručního magnetu nájemné ve výši [částka].

7. Podle nájemní smlouvy ze dne [datum] žalovaná pronajala společnosti [právnícká osoba] výrobní halu slévárny, včetně defektoskopie a dalších součástí tohoto objektu, na pozemku st. [parcelní číslo] v k.ú. [obec] pro období od [datum]. Dle dodatku byl nájem ukončen k [datum] [právnícká osoba] potvrdila uzavření této nájemní smlouvy s tím, že dne [datum] uzavřela s Ing. [jméno] [příjmení], správcem konkurzní podstaty [právnícká osoba], smlouvu, kterou koupila vnitřní zařízení slévárny, tj. [číslo] movitých věcí, zahrnující také 28 jeřábů.

8. Poté okresní soud uzavřel, že v řízení bylo prokázáno, že správce konkurzní podstaty úpadce [právnícká osoba] [příjmení] [příjmení] uzavřel dne [datum] se společností [právnícká osoba] kupní smlouvu, kterou této společnosti prodal dva mostové jeřáby a magnet. Uvedené věci nejsou uvedeny přímo v kupní smlouvě ze dne [datum], jsou uvedeny v příloze v přiloženém inventurním seznamu hmotného investičního majetku. Správce konkurzní podstaty uzavření této smlouvy také následně potvrdil, včetně toho, že žalované nebylo převedeno zařízení, ale pouze nemovitosti a žalované účtoval za užívání dotčených věcí.

9. Okresní soud se neztotožnil s námitkou žalované o tom, že by dotčené věci byly součástí nemovitosti, neboť jeřáby lze nahradit jinou technologií, jak vyplývá ze znaleckého posudku Ing. Knittela. Ke kupní smlouvě ze dne [datum] byl v souladu s ust. § 27 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb. udělen souhlas věřitelského výboru a konkurzního soudu (usnesením ze dne [datum]), a pokud dále správce konkurzní podstaty [právnícká osoba], prodával hmotný investiční majetek společnosti [právnícká osoba], tak v připojeném inventurním seznamu nejsou jeřáby ani ruční magnet uvedeny. Následně společnost [právnícká osoba] převedla věci na žalobce.

10. V řízení bylo prokázáno výsledky svědků [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], že v dotčené době halu defektoskopie, včetně technologického zařízení, užívala [právnícká osoba] Nelze tak dovodit, že by věci užívala žalovaná. Ta proto není k vydání bezdůvodného obohacení (dle § 451 odst. 1, 2 obč. zák.) pasivně legitimována. Z tohoto důvodu okresní soud žalobu zamítl.

11. Procesně úspěšné žalované přiznal okresní soud dle § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení, spočívající v odměně advokáta za 8 úkonů právní služby, v paušální náhradě hotových výdajů 8 x [částka], v náhradě ztráty času 15 x [částka] a v náhradě cestovních výdajů za cesty dne [datum] a [datum]. Dále podle výsledku řízení podle § 148 odst. 1 o.s.ř. uložil žalobci, aby nahradil státu náklady, které stát platil.

12. Rozsudek okresního soudu napadl odvoláním žalobce. Zdůraznil, že v řízení prokázal, že nabytí věci, resp. společnost [právnícká osoba] z konkurzní podstaty (kdy správce konkurzní podstaty dne [datum] prodal dotčené věci společnosti [právnícká osoba] a tato společnost uhradila dne [datum] převodem z účtu částku ve výši [částka]) a následně dne [datum] bezúplatně převedla vlastnické právo na něj.

13. Dále žalobce trval na tom, že žalovaná není vlastníkem věci. Jejich vlastníkem nebyla ani společnost [právnícká osoba] Věci se nacházejí v hale defektoskopie. Nejsou ale její součástí, jako věci hlavní, neboť jde technologická zařízení, která lze odstranit, aniž by budova (tj. hlavní věc), zanikla, či došlo k jejímu významnému poškození. Lze je také nahradit jinou technologií. Ze znaleckého posudku Ing. Knittela a znaleckého posouzení Ing. [ulice] vyplývá, že technologie nejsou součástí budovy defektoskopie. Skutečnost, že žalovaná není vlastníkem věci, vyplývá také z rozhodnutí pražských soudů. Bylo by překvapivé, aby soud danou věc posuzoval jiným způsobem, než Městský a Vrchní soud v Praze v předcházejícím soudním řízení. Nelze také pominout, že správce považoval jeřáby a magnet za věci samostatné, neboť fakturou ze dne [datum] vyúčtoval žalované nájemné za jejich užívání.

14. Žalovaná tím, že svému nájemci [právnícká osoba] nijak nebránila v užívání věci, kdy nájemci pronajala nemovitosti, vznikl majetkový prospěch, když halu defektoskopie nešlo účelně užívat bez jeřábů a magnetu. V dané věci byly splněny předpoklady nároku na vydání bezdůvodného

obohacení ze strany žalované, neboť majetková sféra žalobce byla ochuzena, když nemohl využívat zařízení pro svou potřebu a žalovaná inkasovala za pronájem haly od nájemce nájemné. V této souvislosti se žalobce dovolával judikatury Nejvyššího soudu České republiky Okresní soud tak nesprávně vyhodnotil pasivní legitimaci žalované, když uzavřel, že žalovaná se nemohla obohatit, neboť sama věci neužívala. Žalobce navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobě vyhověl.

15. Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu. Uvedla, že je vlastníkem jeřábů. Ruční magnet byl dle svědecké výpovědi vyhozen či odvezen [právnícká osoba] v roce 2002 či 2003. Žalobce neprokázal své vlastnické právo k dotčeným věcem. Věci nejsou v kupní smlouvě ze dne [datum] specifikovány a inventurní seznam z [datum] nemůže být podkladem pro jejich specifikaci. Podle kupní smlouvy ze dne [datum] měla společnost [právnícká osoba] vlastnické právo nabyt zaplacením kupní ceny, ta ale není v předložené kupní smlouvě patrná. Nebylo prokázáno, zda byla kupní cena uhrazena. Následně předložený inventurní soupis z [datum] byl zjevně vytvořen účelově. Je zřejmé, že příloha byla antidatována a nebyl platně sjednán předmět koupě. Smlouva je proto neplatná. Žalobce pracoval pro správce konkurzní podstaty, vedl ekonomický odbor a účetnictví. Jeho jednání bylo účelové. Ona vyvolala proti žalobci řízení o náhradu škody, které bylo vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 16 Cm 190/2003. Žalobce měl přístup k informacím o majetku [právnícká osoba] a její majetek se pokoušel koupit přes svou společnost [právnícká osoba] za [částka] jako šrot, který údajně tvořily i jeřáby a ruční magnet a tento majetek měl následně bezúplatně převést na sebe. Poté začal šrot vydávat za funkční věci a po žalované požadoval úplatu [částka] měsíčně, tj. dvacetinásobek kupní ceny celého souboru šrotu. Takové jednání žalobce je v rozporu s výkonem práva s dobrými mravy, k čemuž by soud měl také přihlédnout.

16. Dále žalovaná poukazovala na to, že jeřáby jsou součástí haly žalované dle § 120 obč. zák. bez ohledu na případné vícečetné následné prodeje správcem konkurzní podstaty. Ze znaleckého posudku Ing. Knittela vyplývá, že jeřáby jsou ve stavební dokumentaci zařazeny do stavební části haly, jsou do ní zabudovány. Několik částí jeřábu je přímo kotvených do nosné stavební konstrukce. Jeřáby není možné celé demontovat a jsou využitelné a mohou být funkční pouze v hale žalované. Mají jednoznačnou funkční hospodářskou vazbu k hale a jsou s ní pevně spojené. Demontáž jeřábů by snižovala peněžní hodnotu celého objektu defektoskopie a znefunkčnila by prostor slévárny. Žalovaná se dovolávala judikatury Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu České republiky, týkající se posuzování součástí věci hlavní. Trvala dále na tom, že ve věci není pasivně legitimována, neboť dotčené věci neužívala, když předmětnou halu v uvedeném období užívala společnost [právnícká osoba]. Dodala, že sporná je i výše požadovaného bezdůvodného obohacení, kdy žalobce tvrdí, že dotčené věci s řadou dalších věcí koupil za [částka] jako šrot z konkurzní podstaty a nyní je vydává za plně funkční věci a požaduje bezdůvodné obohacení v částce překračující dvacetinásobek kupní ceny.

17. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu dle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen, o. s. ř.“) a podle § 213 odst. 4 o. s. ř. zčásti zopakoval a zčásti doplnil dokazování.

18. Z kupní smlouvy uzavřené dne [datum] mezi společnostmi [právnícká osoba] jako kupujícím a správcem konkurzní podstaty Ing. [jméno] [příjmení], úpadce [právnícká osoba] [obec], [adresa žalované], jako prodávajícím, bylo zjištěno, že jejím předmětem byl prodej a koupě šrotu dle přiložené přílohy s tím, že vlastnické právo kupující nabývá po zaplacení kupní ceny. Kupní cena je začerněna. Žalobce do spisu předložil přílohu, která je datována dnem [datum] s názvem inventurní seznam hmotného investičního majetku [právnícká osoba], kde pod [číslo] je uveden magnet ruční UM [číslo], pod [číslo] jeřáb mostový jednonosíkový a pod [číslo] jeřáb mostový 12,5 TX10, 5 M.

19. Z dohody o bezúplatném převodu věcí ze dne [datum] uzavřené mezi společností [právníká osoba], sídlem [adresa], [IČO] (dále jen společnost [právníká osoba]) a žalobcem odvolací soud zjistil, že předmětem této dohody byl bezúplatný převod věcí – jeřábu mostového jednonosíkového, nosnost 1 000 kg (původní inventarizační [číslo]); jeřábu mostového 12,5 + TX 10,5M (původní inventarizační [číslo]) a ručního magnetu UM [číslo] (původní inventarizační [číslo]), nacházející se v areálu [právníká osoba] s.r.o. v [obec].

20. Ze znaleckého posudku [jméno] [příjmení], znalce z oboru ekonomika – odvětví ceny a odhady nemovitostí, ze dne [datum], vyhotoveného pro zjištění ceny nepeněžitěho vkladu do společnosti, bylo zjištěno, že hala defektoskopie se nachází na stavební parcele [číslo] v k.ú. [obec]. Jedná se o přízemní jednopodlažní objekt, zahrnující dva oddělené prostory pro manipulaci, jeho konstrukce je železobetonová monolitická zesílená s jeřábovými drahami.

21. Ze znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení], znalce z oboru ekonomika – odvětví ceny a odhady nemovitostí, ze dne [datum], bylo zjištěno totéž, tj. že hala defektoskopie se nachází na stavební parcele [číslo]. Jde o objekt, který je halou, je ze železobetonové monolitické konstrukce s tloušťkou stěn 80 cm s jeřábovou dráhou.

22. Z prohlášení vkladatele – [právníká osoba], a.s. [obec], se sídlem [adresa žalované], [IČO], o vložení nemovitého majetku do základního jmění [právníká osoba] s.r.o. (žalované), odvolací soud zjistil, že vkladatel jako vlastník nemovitostí vložil dne [datum] do žalované mimo jiné průmyslový objekt nacházející se na stavební parcele [číslo] zahrnující také halu defektoskopie. Ze společenské smlouvy ze dne [datum] ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne [datum] bylo zjištěno, že žalovaná byla zapsána pravomocně do obchodního rejstříku dne [datum]. Z informace o pozemku odvolací soud zjistil, že žalovaná je vlastníkem stavební parcely [číslo] v obci a k. ú. [obec], jehož součástí je stavba.

23. Ze znaleckého posudku [celé jméno znalce], znalce v oboru stavebnictví a oceňování nemovitostí, ze dne [datum], který vycházel z projektové dokumentace z roku 1979 Kovoprojekty [obec], stavebního povolení ze dne [datum] a kolaudačního rozhodnutí ze dne [datum], odvolací soud zjistil, že hala defektoskopie (stavební objekt [číslo] nacházející na st.p. [číslo] v k.ú. [obec]) je prostorem dvou hal, upravených pro rentgenové záření na odlitcích z litiny s instalovanými portálovými jeřáby 1 tuna a 12,5 tun. Dále jsou zde pomocné prostory pro obsluhu rentgenového pracoviště. Podle stavebního povolení byl objekt [číslo] postaven jako defektoskopie. Oba jeřáby jsou ve stavební dokumentaci zařazeny do stavební části objektu. [ulice] úpravy pro portálové jeřáby jsou podepřené železobetonové konzoly pro vlastní jeřábovou dráhu vynášené betonovými stěnami s tloušťkou 80 cm. Jeřáby sestávají z vlastního portálu, včetně kočky, podvozků, sběrače elektřiny, ovladače propojeného kabelem nebo ovladače s bezdrátovým přenosem. Vlastní jeřábové dráhy sestávají z kotvené kolejnice do železobetonové konzoly (kolejnice je pevně kotvena do konzoly), servisního výlezu ke kolejnici a vlastního portálu, elektrických trolejí kotvených do železobetonové konzoly, hlavního vypínače v jeřábové rozvodnici s přípojným kabelem k trolejím. Několik částí jeřábu je tak přímo kotvených do nosné stavební konstrukce a rozpon portálu je přímo odvislý od rozpětí lodí haly. Podle dalších závěrů znalce je objekt defektoskopie nezbytný pro činnost slévárny, když v daném objektu se pomocí rentgenového záření kontroluje kvalita odlitků. Demontáží jeřábů budou jeřáby nefunkční a nepoužitelné pro manipulaci s břemeny. Odstraněním jeřábu nedojde k znehodnocení budovy, dojde však k znefunkčnění jeřábu. K manipulaci s břemeny je možné využít různou jinou manipulační techniku. Po demontáži jeřábu je možné halu využívat jako sklad bez stavebních úprav. K jinému účelu by prostory vyžadovaly stavební úpravy v podobě zajištění osvětlení, vytápění a větrání.

24. Z kolaudačního rozhodnutí Městského národního výboru v [obec] ze dne 30. 1. 1989, č. j. výst. 2164/88-MR-JR odvolací soud zjistil, že bylo povoleno užívání mimo jiné objektu [číslo] – defektoskopie.

25. Po provedeném dokazování odvolací soud žalobce upozornil na to, že příloha, která je datována až následným dnem po uzavření kupní smlouvy (která byla uzavřena dne [datum] a příloha je datována dnem [datum]) nemůže prokazovat převod dotčených věcí z konkurzní podstaty. Žalobce poté dne [datum] předložil inventární seznam hmotného investičního majetku [právníká osoba] ze dne [datum], který je zcela totožný se seznamem dříve předloženým a datovaným dnem [datum], odlišné je pouze datování tohoto seznamu.

26. Žalobce dále k dotazu odvolacího soudu sdělil, že pracoval pro správce konkurzní podstaty úpadce [právníká osoba] tak, že mu vedl ekonomický odbor jako podnikatel, nikoliv jako zaměstnanec. Přílohy, které poskytl dodatečně, má uložené v počítači ve formě PDF souborů. Soupis majetku v konkurzní podstatě byl vypracováván pravidelně i po několika dnech. Má k dispozici tu část účetnictví [právníká osoba], která se týká jeho či společnosti [právníká osoba]

27. Odvolací soud dále žalobce vyzval, aby popsal ruční magnet UM [číslo]. Žalobce odkázal na závěry znaleckého vyjádření Ing. [jméno] [příjmení], v řízení vedeném u Městského soudu v Praze sp. zn. 16 Cm 190/2003.

28. Z tohoto vyjádření odvolací soud zjistil, že Ing. [jméno] [příjmení] dne [datum] popsal předmětný magnet jako zařízení sloužící pro uchopení magnetických materiálů vyžadující zdroj stejnosměrného proudu, jež je nutné zavěsit na kočce jeřábu, která umožní jeho pohyb, jak ve svislé, tak i vodorovné ose.

29. Poté dospěl odvolací soud k následujícím závěrům. Žalobce se proti žalované domáhá vydání bezdůvodného obohacení, kterého se mělo dostat žalované užíváním (resp. umožněním užívání) věcí, které jsou dle tvrzení žalobce jeho vlastnictvím. Pro úspěch ve věci musí žalobce prokázat své vlastnické právo. Odvolací soud uzavírá, že této důkazní povinnosti žalobce nedostal, neboť neprokázal, že by vlastnické právo k těmto věcem nabyl.

30. Jeřáby nepovažuje odvolací soud za samostatné movité věci, ale za součást haly defektoskopie. Vychází přitom z těchto úvah:

31. Podle § 120 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (který je třeba na souzenou věc aplikovat, neboť za jeho účinnosti byly učiněny relevantní právní úkony, resp. došlo k rozhodným právním skutečnostem, /dále jen, „obč. zák.“ /), je součástí věci vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila.

32. Zákon staví samostatnost věcí ve vztahu k věci jiné na dvou kritériích: na vzájemné sounáležitosti věcí a na míře jejich oddělitelnosti. První kritérium představuje subjektivní rovinu, neboť to, co k věci podle její povahy náleží, se určuje do značné míry podle lidských zvyklostí, zkušeností a norem, míra sounáležitosti se posuzuje prostřednictvím povahy té věci, která je považována za věc podstatnější, určující a tedy ve vztahu více věci za věc hlavní. Druhé kritérium je objektivní a sleduje spojení věci především ve smyslu fyzickém. Nevylučuje možnost faktické separace věcí, ale v důsledcích jejich oddělení spatřuje měřítko samostatnosti věcí. Definici součástí věci pak vyhovují ty případy, kdy oddělení znamená pro věc hlavní (nikoliv pro její oddělovanou součást) újmu na její hodnotě. Znehodnocením nemusí být jen ztráta peněžní hodnoty, ale může jí i o znehodnocení funkční, estetické či jiné (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1.9.2016, sp.zn. 20 Cdo 2736/2016).

33. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že stavba, nacházející se na pozemku p. [číslo] v k.ú. [obec], byla projektována a zkolaudována jako hala defektoskopie, tj. zkušební hala odlitků, využívající rentgenové záření, kdy k přemístování odlitků byly do haly projektovány a stavebně začleněny uvedené jeřáby tak, aby sloužily k užívání této nemovitosti jako haly defektoskopie. Odvolací soud nesdílí závěr okresního soudu o tom, že uvedené jeřáby jsou věcmi samostatnými. Za podstatné přitom považuje, zda oddělením jeřábů nedojde k znehodnocení věci hlavní, a to i k jejímu funkčnímu znehodnocení, tj. zda věc hlavní může být nadále užívána k dosavadnímu účelu. Není rozhodné, že je lze nahradit jinými (či jinou technologií).

34. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29.7.1999, sp. zn. 25 Cdo 770/98, které shodným způsobem posuzoval strojní vybavení elektrárny. Nejvyšší soud vyložil, že okolnost, že vnitřní vybavení je zaměnitelné jiným obdobným zařízením, nemění nic na tom, že jeho oddělením se věc hlavní znehodnocuje tak, že účelu, pro který je budova určena, nemůže sloužit. Uvedl dále, že je nepochybné, že demontáží tohoto strojního zařízení ztrácí objekt možnost být k tomuto účelu využíván a k jinému účelu nemůže být plnohodnotně používán bez dalších úprav.

35. Obdobně také Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí ze dne 17. 3. 2010, sp. zn. 22 Cdo 2925/2008 považoval za součást budovy transformátoru zařízení trafostanice, v rozhodnutí ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. 20 Cdo 2736/2016, shledal za součást budovy zabudované výrobní zařízení pěstitelské pálenice a v rozhodnutí ze dne 14.7.2010, sp.zn. 22 Cdo 2482/2008 vyhodnotil jako součást stavby zabudovaný kotel.

36. S ohledem na výše uvedené je třeba jeřáby považovat za součást nemovitosti – haly defektoskopie, neboť bez nich by nebylo možné nemovitost k danému účelu využívat. V řízení bylo prokázáno, že vlastníci haly defektoskopie je žalovaná, která vlastnické právo nabyla ve smyslu ust. § 132 obč. zák. ve spojení s § 59 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013, jako nepeněžitý vklad společníka do obchodní společnosti (žalované), který byl vložen do katastru nemovitostí, kde je žalovaná stále jako vlastníka zapsána (a mezi účastníky bylo také nesporné, že vlastníkem haly defektoskopie byla žalovaná také v rozhodném období). Protože jeřáby jsou součástí nemovitosti, byly převedeny bez dalšího vyjádření do vlastnictví žalované, aniž by bylo třeba uvedené věci v nabývacím titulu (v prohlášení vkladatele) blíže identifikovat. Při převodu věci hlavní přechází součást věci na nabyvatele automaticky, i když není výslovně uvedena a identifikována ve smlouvě (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 7. 1985, sp. zn. 4 CZ 25/85, publikovaný pod [číslo] Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1987, či ze dne 31. 1. 1990 sp. zn. 3 CZ 3/90, publikovaný pod [číslo] Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1992).

37. V případě magnetu UM8/220 nemá odvolací soud také za prokázané vlastnické právo žalobce. Tato věc je podle popisu vyjádřeného v inventarizačním seznamu, ale také ve smlouvě o bezúplatném převodu, specifikována jako ruční magnet. Jde tedy svou povahou o věc movitou, určenou k samostatnému užívání (která není na rozdíl od jeřábů součástí nemovitosti shora uvedené). Žalobce dovozuje své vlastnické právo od [právníká osoba] Trading s.ro. Smlouvou ze dne [datum] nebylo prokázáno, že by společnost [právníká osoba] nabyla vlastnické právo k tomuto magnetu. Ve smlouvě samotné není tato věc identifikována. Ve smlouvě je uvedeno, že převodem dochází k prodeji šrotu, který má být specifikován v příloze. Žalobce v tomto řízení, ale i v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 16 Cm 190/2003, dokládal předmět kupní smlouvy přílohou, označenou jako soubor hmotného investičního majetku společnosti [právníká osoba], datovanou dnem [datum], tj. o dva dny později, než byla uzavřena smlouva. Tato příloha z druhého následujícího dne neprokazuje, jaké věci byly předmětem kupní smlouvy. Pokud poté žalobce po upozornění odvolacího soudu na tento rozpor předložil jinou přílohu, datovanou již dnem [datum], nepovažují ji odvolací soud za dostatečný důkaz prokazující převod vlastnického práva na společnost [právníká osoba] Obě přílohy jsou zcela totožné, obsahují pouze jiné datum, první dne [datum] a druhá dne [datum]. Nelze pominout, že žalobce uvedl, že v době, kdy byla smlouva se společností [právníká osoba] (jejímž společníkem a jednatelem žalobce byl) uzavřena, vykonával pro správce konkurzní podstaty [právníká osoba] účetnictví a stále má k dispozici v počítači potřebné účetní podklady společnosti [právníká osoba] Přílohy ze dne [datum] a [datum] nejsou navíc originálem.

38. Vedle výše uvedeného nemůže odvolací soud pominout to, že žalobce se dotazoval, o jakou konkrétní věc se v případě předmětného magnetu jedná. V tomto směru žalobce odkázal na odborné vyjádření znalce [příjmení], které předkládal v řízení před Městským soudem v Praze. Z výše uvedeného vyjádření ale vyplývá, že znalec [příjmení] v roce 2005 nepopisoval ruční magnet,

ale magnet, který je umístěn na kočce jeřábu (byť dotčený magnet, je dle svého typového označení ručním magnetem, který má zcela jinou podobu a je užíván jiným způsobem, než popsal znalec [příjmení]). Odvolací soud pak nemohl přehlédnout ani to, že v průběhu řízení před okresním soudem nebylo prokázáno, že by v období, za které žalobce požadoval bezdůvodné obohacení, byl předmětný magnet v hale defektoskopie k dispozici. Dle vyjádření svědků byl již v roce 2002 zlikvidován. Byť žalobce jejich výpovědi zpochybňuje, tak nelze přehlédnout, že ani vykonavatel exekutora [jméno] [příjmení], který na základě exekuce vedené žalobcem se do haly defektoskopie dne [datum] dostavil, magnet neseřpal (seřpal pouze jeřáby) a také v rámci svého svědeckého výslechu dne [datum] potvrdil, že v hale našel jeřáby a o magnetu se nezmiňoval (srov. čl. 225 – 226 spisu).

39. Pokud se žalobce dovolával závěrů soudů v řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 16 Cm 190/2003, tak z pravomocného rozhodnutí vydaného v tomto řízení nevyplývá, že by byla (byť jako otázka předběžná), otázka vlastnického práva žalobce k dotčeným věcem již vyřešena (aby mohl žalobce dle § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, důvodně očekávat, že bude posuzována shodně). Soudy se sice otázkou vlastnictví těchto věcí zabývaly (a to různým způsobem v předchozích rozhodnutích, vydaných v rámci tohoto řízení), ale v pravomocných rozhodnutích Městského ani Vrchního soudu žádný závěr v tomto směru učiněn není.

40. Za věrohodný důkaz nelze v tomto řízení považovat vyjádření či svědecký výslech správce konkurzní podstaty [právní osoba] [jméno] [příjmení]. Nelze zcela pominout jeho pravomocné trestní odsouzení, spojené s výkonem funkce správce konkurzní podstaty (byť za zpronevěru), a také to, že pokud ve své výpovědi uváděl, že žalované prodal halu, byla jeho výpověď zjevně nesprávná a nepravdivá, neboť tu nabyla žalovaná vkladem přímo od společnosti [právní osoba] již v roce 1996 a konkurz této společnosti probíhal od roku 1999.

41. Protože žalobce neprokázal vlastnické právo věcí, není aktivně legitimován a nemůže mu náležet náhrada za jejich užívání (podle § 451 obč. zák.). Z těchto důvodů postupoval odvolací soud dle § 219 o. s. ř. a ve výroku věcně správný rozsudek okresního soudu potvrdil.

42. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy procesně úspěšné žalované náleží právo na náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech na zastupování advokátem – odměna za 7 úkonů právní služby po [částka] (§ 7 bod 6 vyh.č. 177/1996 Sb.), paušální náhrada hotových výdajů 7 x [částka] (§ 13 odst. 4 vyhl.č. 177/1996 Sb.), náhrada za promeškaný čas 36 x [částka] (§ 14 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb.), náhrada cestovních výdajů [částka] (4krát cesta z [obec] do [obec] a zpět) a daň z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkové náklady za odvolací řízení činí [částka], tyto náklady je žalobce povinen nahradit žalované k rukám jejího advokáta v zákonné třídní lhůtě dle § 149 odst. 1 ve spojení s § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, rozhodoval by o něm Nejvyšší soud České republiky v [obec].

Pardubice 1. září 2021

Mgr. Lukáš Pácha, v.r.
předseda senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. října 2021.